

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ (13/5/2012)

Αγίας Μάρτυρος Γλυκερίας

Οι διωγμοί των Χριστιανών σήμερα

Η σήμερα εορταζόμενη Αγία Μάρτυς Γλυκερία, αδελφοί μου, ανήκει στην τιμημένη και αγιασμένη χορεία των Καλλινίκων Μαρτύρων και Ομολογητών της πίστεως της πρώτης Εκκλησίας, οι οποίοι υπέστησαν φοβερούς και απηνείς διωγμούς από την Ρωμαϊκή ειδωλολατρική εξουσία και τα όργανά της, για την αγάπη του Χριστού και την δόξα της Εκκλησίας.

Η Αγία Γλυκερία γεννήθηκε στην Τραϊανούπολη τον 2^ο αιώνα, όταν αυτοκράτορας ήταν ο Αντωνίνος ο Ευσεβής. Σε μικρή ηλικία ασπάσθηκε το Χριστιανισμό και ανέπτυξε έντονη χριστιανική και κατηχητική δράση. Όταν πληροφορήθηκε το γεγονός ο ειδωλόλατρης ηγεμόνας Σαβίνος, την κάλεσε να παρουσιασθεί μπροστά του. Με μεγάλη προθυμία η Αγία εμφανίσθηκε σ' εκείνον, έχοντας σημειώσει στο μέτωπό της το σημείο του Σταυρού και δεν δίστασε να ομολογήσει, με παρρησία και σθένος, την πίστη της στο Σωτήρα και Λυτρωτή Ιησού Χριστό. Εκείνος έξαλλος την οδήγησε με τη βία στον ειδωλολατρικό ναό για να της επιβάλει να θυσιάσει στο είδωλα. Εκείνη, αφού προσευχήθηκε θερμά, συνέτριψε το άγαλμα του Δία, κάνοντας τους παρισταμένους ειδωλόλατρες να εκμανούν. Από τότε άρχισαν τα φρικτά βασανιστήριά της και οι απάνθρωπες φυλακίσεις της, τις οποίες υπέμενε με θαυμαστή καρτερία, με αποτέλεσμα πολλοί να πιστεύσουν στο Χριστό. Παρόλα αυτά, όμως, αμετάπειστος ο ηγεμόνας διέταξε να βασανίσουν εκ νέου τη Γλυκερία και έπειτα να τη ρίξουν βορά στα άγρια θηρία. Με τον τρόπο αυτό η Αγία παρέδωσε το πνεύμα της στον αθλοθέτη Κύριο.

Η Ρωμαϊκή περίοδος των πρώτων μ.Χ. αιώνων δεν ήταν η μόνη κατά την οποία η Εκκλησία του Χριστού ανέδειξε Μάρτυρες της πίστεως. Στα τετρακόσια χρόνια της τουρκικής σκλαβιάς, στις περιοχές της πάλαι ποτέ κραταιάς Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, αναδείχθηκε το νέφος των Νεομαρτύρων, που αποτελούν την συνέχεια των πρώτων Μαρτύρων της Εκκλησίας. Αλλά και κατά το μεγαλύτερο διάστημα του 20ού αιώνας, οι Χριστιανοί υπέστησαν απηνείς διωγμούς από τον ματωμένο Σοσιαλισμό της Ανατολικής Ευρώπης, που επαγγελλόταν, την άρνηση του Θεού και την, με κάθε τρόπο, κατάλυση της Εκκλησίας Του, ενώ και οι Χριστιανοί της Γερμανίας βίωσαν την ναζιστική θηριωδία¹.

¹ Περισσότερα βλ. Γιάννη Ζερβού, «Διώξεις των Χριστιανών από τους Ναζί», «Πειραιϊκή Εκκλησία», Οκτώβριος 2008

Και ενώ θα περίμενε κανείς, με το πέρασμα των δεκαετιών και την επικράτηση της Δημοκρατίας και της ελευθερίας της θρησκευτικής έκφρασης στον σύγχρονο κόσμο, οι διώξεις της πίστεως να πάψουν, εντούτοις, συμβαίνει το αντίθετο. Ακόμα και σήμερα η Εκκλησία του Χριστού αναδεικνύει Μάρτυρες. Το θέατρο των διώξεων εξελίσσεται, πλέον, στην μέση Ανατολή, η οποία υπήρξε η κοιτίδα της Χριστιανικής πίστεως. Στις χώρες που την απαρτίζουν «ο Χριστιανισμός μάχεται για την επιβίωσή του. Πρόκειται για ιστορικές γηγενείς χριστιανικές κοινότητες, πιστές στην αραβική πολιτισμική παράδοση. Όμως, ο φανατισμός δεν υπακούει σε καμία λογική και τα συνθήματα του παρελθόντος που ήθελαν την ημισέληνο να αγκαλιάζει τον Σταυρό δεν ισχύουν πια. Τώρα οι Χριστιανοί βρίσκονται υπό διωγμόν»²

Όπως δημοσιεύθηκε πρόσφατα στον Τύπο, «κάθε πέντε λεπτά ένας Χριστιανός θανατώνεται στον πλανήτη για την πίστη του! Σύμφωνα, μάλιστα, με στοιχεία της Διεθνούς Οργάνωσης Παρατηρητηρίου για τους ανά τον κόσμο διωγμούς των Χριστιανών³, περίπου 100.000 Χριστιανοί φονεύονται κάθε χρόνο, με διάφορους τρόπους, σε κράτη των οποίων τα καθεστώτα δρουν συστηματικά για να εξαλείψουν τον Χριστιανισμό από την χώρα τους. Στις ίδιες αυτές χώρες υπολογίζεται ότι, κάθε χρόνο, 170.000 περίπου Χριστιανοί συλλαμβάνονται και υφίστανται απάνθρωπα βασανιστήρια... Κατά την ίδια Διεθνή Οργάνωση, οι χώρες με τις χειρότερες συνθήκες για τους Χριστιανούς είναι οι ισλαμικές Αφγανιστάν, Σουδάν, Ιράν, Σαουδική Αραβία, Ιράκ, Πακιστάν, Μπαγκλαντές, η Ινδία και η άθρησκοκομμουνιστική Βόρεια Κορέα. Αντίθετα, ισλαμικές χώρες με κάποια ανεκτικότητα για τους Χριστιανούς είναι η Ινδονησία και η Ιορδανία. Ήταν και το Μαρόκο, αλλά, τελευταία, υπάρχουν ενδείξεις ότι υπό την πίεση ακραίων και φανατικών ισλαμιστών, το καθεστώς σκληραίνει τη στάση του έναντι των Χριστιανών»⁴

Τα παραπάνω στοιχεία, όσο απίστευτα κι αν ακούγονται, είναι αληθινά. Και ενώ προξενούν πόνο και ανθρώπινη αγανάκτηση, εντούτοις, πρέπει να γίνουν αφορμή καυχήσεως και δοξολογίας του ονόματος του Θεού, καθότι η διαχρονική δίωξη της Χριστιανικής πίστεως, είναι μία ακόμη, αν όχι η ισχυρότερη, απόδειξη της αλήθειας της. Όσο το αίμα των Μαρτύρων χύνεται, η Εκκλησία θα κρατύνεται και θα δοξάζεται, αφού πάντοτε αυτό το αίμα υπήρξε και είναι το δομικό Της στοιχείο. ΑΜΗΝ!

---

² «Το Βήμα της Κυριακής», 9/1/2011

³ “Open Door”

⁴ Γιώργος Παπαθανασόπουλος, «Συνοδοιπορία», 28/6/2011